

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 30. 10. 2008

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 1. 11. 08 Křeháček

Praha 27 -10- 2008

Čj. 71 196/2008-603

Na základě rozkladu podaného k poštovní přepravě dne 14. 7. 2008 obchodní společností **REALBOHEMIA a.s.**, IČ: 45242968, se sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5, právně zastoupena [redacted] podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro oblast Praha, ze dne 2. 7. 2008, čj. 04 0151/2006-631/Kře/G-VI. vyř., o návrhu obchodní společnosti **REALBOHEMIA a.s.**, proti účastníkovi, kterým je pan [redacted] ve věci sporu o plnění povinnosti k uhrazení dlužné částky za poskytnutou službu elektronických komunikací u telefonní stanice č. 28 [redacted] za zúčtovací období od 11. 1. 2006 do 24. 3. 2006, v celkové výši 744,50 Kč s příslušenstvím, vydávám podle § 64 odst. 1, § 123 odst. 1 a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a po projednání v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad jako nedůvodný zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.
- II. Náhrada nákladů řízení o rozkladu se žádnému z účastníků správního řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Společnost **REALBOHEMIA a.s.** (dále jen „navrhovatel“) podala dne 5. 5. 2008 k Českému telekomunikačnímu úřadu, odboru pro oblast Praha (dále také „správní orgán I. stupně“) návrh na zahájení správního řízení na zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací u telefonní stanice č. 28 [redacted] za zúčtovací období od 11. 1. 2006 do 24. 3. 2006, v celkové výši 744,50 Kč s příslušenstvím, proti účastníkovi, kterým je pan [redacted] (dále jen „odpůrce“). Návrh byl doložen plnou mocí pro [redacted] potvrzení o evidenci advokátky jako plátce DPH, kopií smlouvy o postoupení pohledávek a oznámení o postoupení pohledávky, kopií dlužných faktur,

oznámení o postoupení pohledávky obsahující i upomínku o zaplacení, kopií dodejky potvrzující uzavření smlouvy nebo objednávka služby, kopií výpisu z obchodního rejstříku – TELE2 s.r.o., kopií výpisu z obchodního rejstříku – České Radiokomunikace a.s..

Správní řízení bylo zahájeno ve smyslu § 44 odst. 1 správního řádu dne 5. 5. 2008 tj. dnem, kdy byl návrh doručen správnímu orgánu, o čemž byli účastníci řízení vyrozuměni dopisem ze dne 20. 5. 2008. Navrhovatel převzal vyrozumění dne 27. 5. 2008.

Dne 9. 6. 2008 odpůrce využil svého procesního práva dle § 122 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích a předložil správnímu orgánu I. stupně své vyjádření, ve kterém uvedl, že žádnou smlouvu týkající se poskytování jakýchkoli služeb nikdy s navrhovatelem neuzavřel a žádné služby od navrhovatele nikdy neobjednával.

V návaznosti na vyjádření odpůrce učinil správní orgán I. stupně výzvu k navrhovateli ze dne 9. 6. 2008, ve které požaduje po navrhovateli jeho vyjádření a předložení kopie smlouvy uzavřené s odpůrcem na službu TELE2Volno Relax, obchodní podmínky výše uvedené služby – platné a účinné v době uzavření smlouvy.

Navrhovatel zaslal vyjádření správnímu orgánu I. stupně dne 23. 6. 2008, ve kterém uvádí, že jako příloha návrhu na zahájení správního řízení byla předložena kopie dodejky – objednávky služby TELE2Volno Relax a v souvislosti s tím navrhovatel konstatuje, že z této dodejky je patrné uzavření smluvního vztahu mezi odpůrcem a obchodní spol. Radiokomunikace a.s.. Navrhovatel uvádí, že odpůrce svým podpisem dodejky souhlasil se zpracováním osobních údajů, které sám poskytl společnosti Radiokomunikace a.s. dle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., pro účely dalších aktivit společnosti. Odpůrce svým podpisem také potvrdil, že je vlastníkem nebo plátcem spol. Český Telecom pro uvedenou telefonní stanici č. 28 [REDAKCE] že všechny údaje na dané zásilce jsou správné a pravdivé, a že zplnomocňuje spol. Radiokomunikace a.s. ke všem úkonům nutným k aktivaci nebo změnám služby TELE2Volno Relax. Na závěr odpůrce podepsáním dodejky prohlásil, že ukončil smluvní vztah s předchozím provozovatelem CPS. Navrhovatel zasílá v příloze vyjádření kopii všeobecných podmínek platných v době uzavření smlouvy.

Po zhodnocení zjištěných skutečností vydal Český telekomunikační úřad, odbor pro oblast Praha, dne 2. 7. 2008 rozhodnutí čj. 04 0151/2008-631/Kře/G-VI.vyř., kterým se návrhu nevyhovuje a odpůrce není povinen podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích uhradit navrhovateli dlužné ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 744,50 Kč s příslušenstvím a dále správní orgán I. stupně rozhodl ve výroku II., že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel k poštovní přepravě dne 10. 7. 2008 rozklad, ve kterém namítá, že z obchodních podmínek ani z tvrzení navrhovatele nevyplývá, že by smlouva o poskytování telekomunikačních služeb musela být nutně uzavřena v písemné podobě. Dále navrhovatel uvádí, že aktivační dodejka, výrazným způsobem

označená jako objednávka služby TELE2Volno Relax, slouží jako potvrzení existujícího smluvního vztahu mezi poskytovatelem služeb a klientem. Z této aktivační dodejky je evidentní, že odpůrce udělil plnou moc společnosti TELE2 ke všem úkonům nutným k aktivaci nebo změnám služby TELE2Volno Relax. Navrhovatel namítá, že pokud by odpůrce, jak vyplývá z jeho vyjádření žádnou smlouvu se spol. TELE2 neuzavřel a s odběrem výše jmenované služby nesouhlasil, neudělil by plnou moc ke všem úkonům nezbytným k aktivaci této služby. Navrhovatel dále namítá, že z faktur, které předložil je zřejmé, že služba byla využívána a tento fakt svědčí o vzniku reálného závazkového vztahu mezi odpůrcem a právním předchůdcem navrhovatele a z toho vyplývá, že mezi stranami nemusela existovat písemná smlouva. Navrhovatel poukazuje, že v případě odebrání služeb bez toho, aniž by byly tyto řádně hrazeny, došlo by ze strany odpůrce k bezdůvodnému obohacení. Vzhledem k výše uvedenému navrhovatel žádá, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a v novém projednání bylo návrhu navrhovatele vyhověno.

Správní orgán I. stupně vyzval odpůrce dne 16. 7. 2008 k vyjádření se k rozkladu. Odpůrce zaslal své vyjádření dne 29. 7. 2008, ve kterém uvedl, že neuznává nároky navrhovatele. S právním předchůdcem navrhovatele žádnou písemnou ani ústní smlouvu týkající se poskytování jakýchkoli služeb nikdy neuzavřel a žádné služby si neobjednával a vědomě neudělil právnímu předchůdci navrhovatele žádnou plnou moc. Odpůrce uvádí, že existence smluvního vztahu nelze dovozovat z jednostranně vystavených faktur, které nikdy neobdržel. Služby nikdy neodebíral, a tedy nemohlo dojít ke vzniku bezdůvodného obohacení. Vzhledem k výše uvedenému odpůrce navrhuje potvrzení napadeného rozhodnutí.

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Povinnost účastníka, popřípadě uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby, stanoví právní úprava § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Podle § 136 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích se řídí tímto zákonem i právní vztahy v oblasti elektronických komunikací vzniklé podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Na základě tohoto rozkladu byl v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu.

Po přezkoumání spisového materiálu je nutné konstatovat, že navrhovatel dostatečným způsobem neprokázal existenci smluvního vztahu mezi právním předchůdcem navrhovatele a odpůrcem. Nelze prokázat vznik platného smluvního vztahu podpisem na

dodejce poštovní zásilky, kde jsou drobným písmem uvedeny významné skutečnosti pro odpůrce, které mají vyvolat zásadní právní následky při podpisu dodejky poštovní zásilky. Takto učiněný dvoustranný adresovaný právní úkon není způsobilý vyvolat zamýšlené právní následky, neboť nebyly naplněny kvalitativní podmínky pro vznik (uzavření) smlouvy. Vznik smluvního vztahu se skládá ze dvou jednostranných adresovaných právních úkonů dvou různých stran, které jsou završeny smluvním konsensem vytvářející právní podstatu smlouvy.

Platnost právních úkonů nastává kumulativním splněním předepsaných náležitostí právních úkonů. Lze konstatovat, že u výše uvedeného právního úkonu nebyly dodrženy náležitosti vůle, zejména skutečnost vůle ani tato vůle nebyla prostá omylu ze strany odpůrce, a náležitost projevu vůle, zejména její určitost ze strany navrhovatele. Nedostatek výše zmíněných obligatorních náležitostí právních úkonů způsobuje podle kogentního ustanovení § 37 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník jejich absolutní neplatnost.

Smluvní konsens jakožto objektivně seznatelná společná vůle stran zaměřená na uzavření smlouvy, zde chybí. Smluvní konsens zahrnuje vůli vedoucí k uzavření smlouvy a vůli vedoucí k dohodě o obsahu smlouvy. Lze konstatovat, že odpůrce svým podpisem na dodejce neprojevil vůli vedoucí k uzavření smlouvy s právním předchůdcem navrhovatele ani neprojevil vůli k dohodě o obsahu smlouvy. Podpis odpůrce na dodejce je projevem vůle směřující k převzetí zásilky, který se váže k textu „*Potvrzuji převzetí této zásilky dne..*“, kdy držitel poštovní licence tímto podpisem opatřuje pro odesílatele písemné potvrzení o převzetí poštovní zásilky.

Navrhovatel nepředložil jiný důkaz, který by dostatečně prokázal existenci smluvního vztahu a tím i oprávněnost nárokované dlužné částky.

Navrhovatel v rozkladu namítá, že v případě neexistence smluvního vztahu byly jako důkaz správnímu orgánu I. stupně předloženy faktury, ze kterých dle tvrzení navrhovatele vyplývá využívání poskytované služby odpůrcem. Odpůrce ve vyjádření k obsahu rozkladu tvrdí, že žádné faktury neobdržel a navrhovatelem tvrzené služby nikdy nevyužíval. K tomu lze konstatovat, že doložené faktury bez důkazu o jejich doručení odpůrci nejsou dostačujícím důkazním prostředkem, který by jednoznačně prokázal užívání služby odpůrcem, aby bylo možno aplikovat ustanovení § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích a kvalifikovat odpůrce jako uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací, tak jak je definován v ustanovení § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích.

V rozkladu uplatněnou námitku bezdůvodného obohacení není ČTÚ věcně příslušný dle zákona o elektronických komunikacích projednávat, a tudíž se jí nezabývá.

Vzhledem k tomu, že odpůrce v rozkladu neuvedl další námítky směřující proti napadenému rozhodnutí a nebyly zjištěny žádné vady řízení, které by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a na správnost rozhodnutí, nezbyvá než rozklad jako nedůvodný zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení o rozkladu odůvodňuji § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích s tím, že ze správního spisu nevyplývá, že by vznikly a úspěšným účastníkem nebyly uplatněny.

Vzhledem k výše uváděným skutečnostem jsem na základě svého oprávnění podle § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu